

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 1014201080
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1014201080.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobkyne: E. H., bytom T. XXX, T., zastúpenej: JUDr. Ivan Ilavský, advokát, so sídlom ul. Martina Hattalu č. 2159/38-37, Dolný Kubín, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova č. 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutiu žalovaného č. z.: 12093/2014, č. sp.: 2506/2014-640 zo dňa 23.04.2014, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/138/2014-48 zo dňa 07. 09. 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/138/2014-48 zo dňa 07.09.2016 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Prvostupňový správny orgán - Poľnohospodárska platobná agentúra rozhodnutím č. 500/1950/17635/2012 zo dňa 11.02.2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) neschválil žalobkyňi poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle § 2 Nariadenia vlády č. 488/2010 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 488/2010 Z.z.“) a vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v zmysle § 57 Nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z. z. o podmienkach poskytovania podpory programu rozvoja vidieka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 499/2008 Z. z.“) a súčasne rozhodol o jej vylúčení z poskytovania podpory vo výške 6 958,69 €, ktorá čiastka sa odpočíta

od podpory, na ktoré by mal farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. V odôvodnení rozhodnutia bol opísaný celý priebeh správneho konania od podania žiadosti žalobkyňou ako aj predchádzajúce vo veci vydané rozhodnutia správnych orgánov. Bolo poukázané na dôvody zrušenia vo veci skôr vydaného prvostupňového rozhodnutia, pričom bolo konštatované založenie Príloh č. 2 a č. 3 k Správe z vykonanej kontroly na mieste, ktoré boli zaslané žalobkyni na vyjadrenie s tým, že počas konania kontroly na mieste sa nezistilo vymedzenie tých hraníc, ktoré neboli prirodzené (tvoril ich v tomto prípade les). Zároveň bol uvedený spôsob výpočtu žalobkyňou obhospodarovanej plochy v zmysle čl. 58 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva (ďalej len „nariadenie Rady č. 1122/2009“), čl. 16 ods. 3 bod 2 a čl. 16 ods. 5 nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (ďalej len „nariadenie Komisie č. 65/2011“), pričom bola zistená naddeklarácia vo výške 213,76%, čo bol dôvod na vylúčenie žiadateľky z poskytovania podpory v celkovej výške 6 958,69 € (podpora formou jednotnej platby na plochu - 4 108,70 € a vyrovnávací príspevok v znevýhodnených oblastiach - 2 849,99 €).

2. V dôsledku žalobkyňou podaného odvolania vo veci rozhodol žalovaný rozhodnutím č. z.: 12093/2014, č. sp.: 2506/2014-640 dňa 23.04.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil, pričom sa postupne vyjadril k jednotlivým v odvolaní vzneseným námietkam. Zo zhotovenej fotodokumentácie bolo preukázané obhospodarovanie a ohraničenie jednotlivých sporných kultúrnych dielov zo strany žiadateľov Agro Mútne, s.r.o., a Agro Beňadovo, s.r.o. Žalovaný dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán počas kontroly na mieste zistil zo strany žalobkyne rozpor s ust. § 2 ods. 1 písm. c) nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z. z., t. j. neexistenciu viditeľne označených a vymedzených hraníc sporných kultúrnych dielov. Žalovaný taktiež pokladal za správne určené výmery naddeklarovania obhospodarovaných pozemkov žalobkyňou a výšku stanoveného vylúčenia z poskytovania podpory do budúcich období. Poukázal na ust. čl. 27 ods. 1 a bod 32 preambuly nariadenia Komisie č. 1122/2009, podľa ktorých sa kontroly na mieste môžu oznámiť vopred pod podmienkou, že sa neohrozi účel kontroly. Zo spisu vyplývalo, že žalobkyňa bola telefonicky informovaná, aby sa zúčastnila dokladovej kontroly na obecnom úrade v T. (nezúčastnila sa jej). Týmto postupom prvostupňového správneho orgánu bola žalobkyni umožnená účasť na kontrole na mieste.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Žalobkyňa podala proti preskúmanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d), e) a f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie z nasledujúcich dôvodov:

- prijatý záver v napadnutých rozhodnutiach o nevymedzení hraníc sporných kultúrnych dielov žalobkyňou je treba pokladať za predčasný. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na to, že z predloženej vyhotovenej fotodokumentácie z vykonanej kontroly na mieste uskutočnenej dňa 05.12.2012 je celkom zrejmé, že táto ohliadka sporných kultúrnych dielov bola uskutočnená počas zimného obdobia, kedy sa posudzované pozemky nachádzali zasnežené niekoľko centimetrovou vrstvou snehu. Konštatovanie v oboch preskúmaných rozhodnutiach správnych orgánov o tom, že sporné kultúrne diely obhospodarujú iné subjekty (spol. Agro Mútne s.r.o., a Agro Beňadovo s.r.o.), ktoré disponujú potrebnými technológiami a mechanizmami nemá oporu v administratívnom spise, nakoľko žiadne takéto skutočnosti a ani vykonané dokazovanie v tomto smere sa v spise nenachádzajú.

- ohľadom námietky žalobkyne o jej neprítomnosti na vykonanej kontrole na mieste súd uvádza, že

žalobkyňa bola o uskutočnení kontroly na mieste telefonicky informovaná zástupcom prvostupňového správneho orgánu a takéto telefonické predvolanie na ústne konanie nie je v rozpore s nariadením Komisie (EÚ) č. 65/2011.

- keďže bol v konaní správnymi orgánmi nedostatočne zistený skutkový stav ohľadom prijatého záveru o nesplnení podmienky uvedenej v § 2 ods. 1 písm. c) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z. z., potom aj odôvodnenie rozhodnutia treba považovať za nepreskúmateľné, nakoľko v ňom prijaté závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, a to ohľadom zistenia skutkového stavu ako aj toho, že skutkový stav, ktorý vzal správny orgán za základ svojho rozhodnutia nemal oporu v administratívnom spise a v dôkazoch sa v ňom nachádzajúcich.

- súd súhlasí s názorom uvedeným vo vyjadrení žalovaného, že v prípade, ak je kultúrny diel užívaný viacerými žiadateľmi a ak zároveň ide o pozemky, na ktorých sa nachádzajú rovnaké kultúry je potrebné zabezpečiť pevné vymedzenie hraníc jednotlivých užívateľov týchto pozemkov. Z vykonaného dokazovania obsiahnutého v administratívnom spise však nevyplýva, že by posudzované kultúrne diely mali pevne vymedzené hranice jednotlivými žiadateľmi.

- skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe svojej zákonom povolenej voľnej úvahy potom neboli v rozhodnutí dostatočne odôvodnené.

- žalovaný nezistil riadne skutkový stav v rozsahu potrebnom pre náležité posúdenie veci, napadnuté rozhodnutie bolo nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a skutkový stav uvedený v napadnutom rozhodnutí nemal oporu v dôkazoch obsiahnutých v administratívnom spise.

- spornosť výmery žalobkyňou obhospodarovaných pozemkov nebola dôvodom zamietnutia jej žiadosti, čo vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a preto súd túto skutočnosť ani bližšie neskúmal.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

4. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- žaloba smerovala nielen proti preskúmanému rozhodnutiu ale aj proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Z uvedeného dôvodu krajský súd mal povinnosť posúdiť zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia a vo svojom rozsudku bol povinný uviesť, či uvedené rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou SR, ako aj legislatívou EÚ. Krajský súd bol viazaný dôvodmi a rozsahom žaloby aj v zmysle § 134 ods. 1 S.s.p.,

- odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, pretože krajský súd tým, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie, tak bol povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má sťažovateľ vo veci ďalej postupovať.

- nesúhlasil s bodom 36 napadnutého rozsudku. Skutkový a právny stav bol prvostupňovým správnym orgánom riadnym spôsobom zistený.

- sťažovateľ nemohol postupovať v rozpore s § 16b zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka.

- tvrdenie o predčasnosti prvostupňového správneho rozhodnutia (v odôvodnení napadnutého rozsudku), spôsobuje zmätočnosť rozsudku a nesprávne právne posúdenie predmetnej veci zo strany krajského súdu.

6. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň podal návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku.

B)

7. Žalobkyňa ku kasačnej sťažnosti nepodala vyjadrenie.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

8. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. júla 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 16b ods. 1, 2 zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka (ďalej len zákon č. 543/2007 Z. z.), ak žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu podali viacerí žiadatelia, platobná agentúra ich vyzve, aby v lehote, ktorú im zároveň určí, preukázali plnenie ustanovených podmienok a právo užívania k pôde; právom užívania k pôde sa rozumie právo túto pôdu užívať ako vlastník, nájomca alebo na základe iného právneho dôvodu.

Podľa § 16b ods. 2 zákona č. 543/2007 Z. z., ak sa postupom podľa odseku 1 preukáže, že právo užívania k pôde má len jeden žiadateľ, na konanie o jeho žiadosti sa použijú ustanovenia § 16a. O žiadosti ostatných žiadateľov platobná agentúra rozhodne podľa osobitného predpisu.41c)

Podľa § 2 ods. 1 písm. c) nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z. z. jednotnú platbu na plochu možno poskytnúť žiadateľovi, ak poľnohospodárska pôda má viditeľné označené a vymedzené hranice, ak nie je prirodzene ohraničená.

Podľa § 9 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z. z. suma priamej platby podľa § 2 a 3 sa upraví podľa osobitného predpisu, ak sa na základe vykonaných kontrol zistia rozdiely medzi údajmi, ktoré žiadateľ uviedol v žiadosti a skutočným stavom.

Podľa § 10 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z. z. poskytnutie priamej platby podľa § 3 až 6 je podmienené podaním žiadosti a splnením podmienok pre poskytnutie jednotnej platby na plochu podľa § 2.

Podľa čl. 16 ods. 5 nariadenia Komisie č. 65/2011 v prípade uvedenom v druhom pododseku odseku 3 sa pomoc vypočíta na základe určenej plochy zníženej o dvojnásobný zistený rozdiel, ak je tento rozdiel vyšší ako 3 % alebo dva hektáre, ale nepresahuje 20 % určenej plochy.

Ak je rozdiel viac ako 20 % určenej plochy, žiadna podpora sa pre príslušnú skupinu plodín nevypláti.

Ak je rozdiel viac ako 50 %, je príjemca znova vylúčený z poskytovania pomoci až do výšky, ktorá zodpovedá rozdielu medzi deklarovanou v žiadosti o platbu a určenou plochou.

Podľa čl. 27 ods. 1 nariadenia Komisie č. 1122/2009 kontroly na mieste sa môžu oznámiť vopred pod podmienkou, že sa účel kontroly neohrozí. Oznámenie sa prísne obmedzí na minimálne nevyhnutné obdobie a nepresiahne 14 dní. Pokiaľ však ide o kontrolu na mieste zameranú na žiadosti o poskytnutie

pomoci na chov dobytka, takéto oznámenie, s výnimkou riadne odôvodnených prípadov, neprekročí 48 hodín. Okrem toho, ak sa v právnych predpisoch uplatniteľných na akty alebo normy rozhodujúce pre krížové plnenie vyžaduje ohlasovanie kontrol na mieste, tieto predpisy sa v prípade kontrol na mieste zameraných na krížové plnenie takisto uplatňujú.

Podľa čl. 32 preambuly nariadenia Komisie č. 1122/2009 ohlásenie kontrol na mieste zameraných na kontrolu oprávnenosti alebo krížového plnenia by sa malo povoliť len v prípade, ak sa tým neohrozí vykonanie kontrol, a v každom prípade by sa mali stanoviť vhodné lehoty. Okrem toho, ak sa v osobitných odvetvových pravidlách pre akty alebo normy v rámci krížového plnenia ustanovuje, že kontroly na mieste sa nemajú ohlasovať, tieto pravidlá by sa mali dodržiavať.

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p., ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Podľa § 167 ods. 1 S.s.p., správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

Podľa § 175 ods. 2 S.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Sťažovateľ namietal, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t. j. meritum sporu (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

10. Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

11. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci.

12. Sťažovateľ kasačnú sťažnosť odôvodnil v prvom rade tým, že krajský súd mal posúdiť aj zákonnosť prvostupňového rozhodnutia nakoľko bol viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v zmysle §134 ods.1 S.s.p. Taktiež považoval napadnutý rozsudok za nedostatočne odôvodnený, nakoľko súd neuviedol ako má sťažovateľ v ďalšom konaní postupovať.

13. Kasačný súd poznamenáva, že to, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom

súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 114/08).

14. Vzhľadom na uvedenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva kasačný súd poznamenáva, že napadnutý rozsudok obsahuje dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení, pričom argumenty súdu sú jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, krajský súd sa zaoberal zákonnosťou nielen preskúmaného rozhodnutia, ale aj prvostupňovým správny rozhodnutím (napr. body 36,37,39 rozsudku) a rovnako tak inštruoval sťažovateľa ako v ďalšom konaní postupovať. Kasačný súd má za to, že z napadnutého rozhodnutia krajského súdu je zrejme v čom spočíval nedostatočne zistený skutkový stav ako aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia a s čím sa má sťažovateľ v ďalšom konaní vysporiadať aj vzhľadom na rozpor skutkového stavu s obsahom administratívneho spisu, a súd dal záväzný pokyn správny orgán na jeho ďalší procesný postup. Nebolo povinnosťou krajského súdu zrušiť aj prvostupňové správne rozhodnutie, nakoľko ako vyplýva zo znenia § 191 ods. 3 písm. a) S.s.p. súd v závislosti od okolností, teda podľa špecifik konkrétnej veci, môže na návrh žalobcu zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré rozhodnutiu žalovaného predchádzalo.

15. Námietať týkajúca sa dostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávnosti záveru o predčasnosti rozhodnutia s poukazom na bod 37 rozsudku (nesprávne uvedené ako bod 36) je rovnako nedôvodná. Po preskúmaní veci v medziach sťažnostných bodov a po preštudovaní administratívneho spisu nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozsudku, že preskúmané rozhodnutie sťažovateľa nie je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje. Prioritne musí kasačný súd vyjadriť súhlas s názorom krajského súdu, ktorý záver o nevymedzení hraníc sporných kultúrnych dielov považoval za predčasný, nakoľko vzhľadom na predloženú vyhotovenú fotodokumentáciu z vykonanej kontroly na mieste uskutočnenej dňa 05.12.2012 je zrejme, že táto ohliadka sporných kultúrnych dielov bola uskutočnená počas zimného obdobia, kedy sa posudzované pozemky nachádzali zasnežené niekoľko centimetrovou vrstvou snehu. Taktiež sa nijako nepreukázalo konštatovanie v preskúmanom rozhodnutí o tom, že z vyhotovenej fotodokumentácie bolo preukázané ohraničenie a obhospodarovanie sporných kultúrnych dielov inými žiadateľmi. Z vyhotovenej v administratívnom spise sa nachádzajúcej fotodokumentácie nič také nevyplýva. Kasačný súd dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, že v správnom konaní bol nedostatočne zistený skutkový stav ohľadom prijatého záveru o nesplnení podmienky uvedenej v § 2 ods. 1 písm. c) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z. z., t. j. označenia a vymedzenia hraníc poľnohospodárskej pôdy sporných kultúrnych dielov, na ktoré si uplatňovali žiadosť o poskytnutie podpory tak žalobkyňa, ako aj na iné subjekty, preto aj odôvodnenie rozhodnutia bez opory v administratívnom spise treba považovať za nepreskúmateľné, pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko preskúmané rozhodnutie trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, má kasačný súd za to, že krajský súd dospel k správny záveru, keď preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

17. Kasačný súd zároveň rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok, nakoľko preskúmaním spisového materiálu nedospel k záveru, že by právnymi následkami napadnutého

rozhodnutia krajského súdu hrozila sťažovateľovi závažná ujma. Vo svetle uvedeného kasačného návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 S.s.p. zamietol.

18. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalobkyni ich nepriznal nakoľko v súvislosti s kasačným konaním žalobkyni ani trovy nevznikli. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.